

Zbigniew Jędrzejewski

Szpalty pamięci : adwokat Miron Kołakowski (1911-1993)

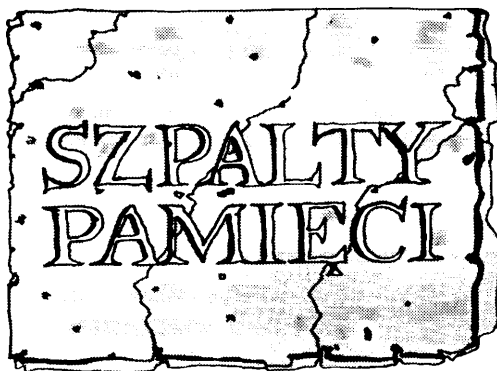
Palestra 37/1-2(421-422), 122-124

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Adwokat Miron Kołakowski (1911 - 1993)

8 stycznia 1993 r. zmarł w Częstochowie adwokat Miron Kołakowski, jeden z wybitnych przedstawicieli Palestry Polskiej.

Urodził się w dniu 23 stycznia 1911 r. w Częstochowie, w rodzinie inteligentnej, nauczyciela gimnazjalnego Bolesława Kołakowskiego i Marii z Reterskich. Gimnazjum humanistyczne ukończył w Piotrkowie Trybunalskim w 1928 roku, studia prawnicze na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego w 1932 r., w latach 1933 - 1939 odbywał aplikację adwokacką, najpierw w Piotrkowie Trybunalskim a następnie w Częstochowie. Egzamin adwokacki złożył w dniach 26, 27 maja i 2 czerwca 1939 r. przed Komisją Egzaminacyjną Rady Adwokackiej w Warszawie.

W czasie aplikacji adwokackiej odbył służbę wojskową w Szkole Podchorążych Rezerwy Artylerii we Włodzimierzu Wołyńskim. W 1936 r. otrzymał nominację na podporucznika W.P. Zmobilizowany już w marcu 1939 r. brał udział w kampanii wrześniowej 1939 r. jako z-ca dowódcy baterii 4 pułku artylerii ciężkiej na linii frontu Warta-Widawka, a następnie w obronie Modlina. Po upadku twierdzy Modlin dostał się do niewoli niemieckiej i przebywał w Obozie Jeńców Wo-

jennych w Działdowie, skąd – wraz z innymi oficerami z Modlina – został zwolniony w ostatnich dniach listopada 1939 r.

W lutym 1940 r. otwiera kancelarię adwokacką w Częstochowie, którą prowadzi do 1952 r. a następnie, od 1953 r. wykonuje nieprzerwanie zawód adwokacki w Zespole Adwokackim Nr 1 w Częstochowie do 31 grudnia 1983 r. a to w związku z przep. art. 98 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze, na podstawie którego został pozbawiony możliwości dalszego wykonywania zawodu w zespole. Jako adwokat Miron Kołakowski reprezentuje wybitnie wysoki poziom zawodowy i etyczny, zyskując sobie szybko opinię człowieka prawnego, utalentowanego prawnika i adwokata, niezwykle sumiennego i skrupulatnego w prowadzeniu spraw oraz taktownego i życzliwego w kontaktach koleżeńskich.

Te walory, wybitna inteligencja, wszechstronność zainteresowań oraz wysoka kultura osobista zyskują mu powszechny szacunek i sympatię. Czuły na krzywdę ludzką, naruszanie prawa i praworządności, służył swą

pomocą wszystkim tej pomocy potrzebującym.

Występował w wielu procesach politycznych zarówno w okresie stanu wojennego, jak i poprzednio we wszystkich okresach każdorazowego zastrzeżenia odpowiedzialności karnej z przyczyn politycznych. Adwokat Miron Kołakowski był aktywnym i długoletnim działaczem samorządu adwokackiego. Poczynając od 1951 r. pełnił funkcję wykładowcy i członka komisji egzaminacyjnej w ramach szkolenia aplikantów adwokackich prowadzonego przez Radę Adwokacką w Katowicach a następnie – po utworzeniu w 1976 r. Izby Adwokackiej w Częstochowie – pełnił tę funkcję do 1990 r. jako członek Komisji Szkolenia Aplikantów Adwokackich Okręgowej Rady Adwokackiej w Częstochowie.

W latach 1957 – 1963 (przez dwie kadencje) był członkiem Rady Adwokackiej w Katowicach. Od powstania Izby Adwokackiej w Częstochowie pełnił nieprzerwanie funkcje w jej organach samorządowych. W latach 1976 - 1983 jako Prezes Komisji Dyscyplinarnej (wchodzący wówczas z urzędu w skład Rady Adwokackiej) a następnie do 1986 r. jako członek prezydium (skarbnik) Okręgowej Rady Adwokackiej. Adwokat Miron Kołakowski był delegatem na Krajowe Zjazdy Adwokatury, w tym także na Nadzwyczajny Zjazd Adwokatury w Poznaniu, członkiem Komisji d/s Kształcenia Aplikantów Adwokackich Naczelnej Rady Adwokackiej do 1986 r., wieloletnim członkiem Rady Programowej Ośrodka Badawczego Adwokatury, oraz członkiem Klubu Adwokatów Piarszy.

Do końca swych dni – pomimo podupadającego zdrowia – pełnił funkcje

przewodniczącego Komisji Wzajemnej Pomocy Koleżeńskiej i Prezesa Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej przy Okręgowej Radzie Adwokackiej w Częstochowie.

Powyższa działalność stawia adwokata Mirona Kołakowskiego w rzędzie długoletnich i aktywnych działaczy samorządu adwokackiego wszystkich szczebli. Adwokat Miron Kołakowski był działaczem katolickim, politycznym i społecznym. Głęboko wierzący, gorliwy wyznawca wartości chrześcijańskich, był doradcą biskupa częstochowskiego ks. Teodora Kubiny i Kurii Diecezjalnej w Częstochowie, działaczem Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie, publicystą „Myśli Polskiej” i Tygodnika „Niedziela”, redakcji którego udzielał także przez wiele lat pomocy prawnej.

O uznaniu Jego działalności i dorobku świadczyć może również liczny i reprezentatywny udział duchowieństwa, w tym przedstawicieli Klasztoru Ojców Paulinów na Jasnej Górze, w uroczystościach pogrzebowych w dniu 12 stycznia 1993 r. W okresie międzywojennym był związany ze Stronnictwem Narodowym. W latach 1957 - 1961 był współzałożycielem i posłem Koła Poselskiego „Znak”, Jego wystąpienia sejmowe nacechowane były zawsze odwagą i odpowiedzialnością.

Adwokat Miron Kołakowski wniósł znaczny wkład w działalność pedagogiczną i naukową. W okresie okupacji był wykładowcą Tajnych Kursów Wydziału Prawa Filii Uniwersytetu Ziemi Zachodnich. W latach 1945 - 1950 był współzałożycielem i profesorem Wyższej Szkoły Administracyjno-Handlowej w Częstochowie (przekształconej następnie w Wyższą Szkołę Ekonomi-

czną) a w latach 1950 - 1961 był wykładowcą i kierownikiem Zakładu Ekonomiki Przemysłu Politechniki Częstochowskiej. Był również działaczem społecznym, członkiem Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaciół Warszawy i prezesem Oddziału tego Towarzystwa w Częstochowie, członkiem Zarządu Towarzystwa Muzycznego oraz wielu towarzystw i organizacji prawnych, naukowych i kulturalnych.

Z tytułu swej działalności patriotycznej, pedagogicznej i społecznej odznaczony został Krzyżem Walecznych, Krzyżem Kawalerskim OOP, Złotą Odznaką Adwokatury, Złotą Honorową Odznaką Zasłużonego dla m. Warszawy oraz wieloma innymi odznaczeniami i wyróżnieniami.

W życiu rodzinnym był kochającym dobrym mężem, ojcem i dziadkiem, dbającym o właściwe wychowanie i wykształcenie swych córek, żywo zainteresowany ich osiągnięciami w pracy zawodowej i naukowej. W życiu prywatnym bardzo towarzyski,

skromny i pogodny, świetnie opowiadający anegdoty i dowcipy. Był serdecznym i niezawodnym przyjacielem. Niezwykle utalentowany, o wszechstronnych zainteresowaniach, był też adwokat Miron Kołakowski znanym bibliofilem, fotografikiem, znawcą i kolekcjonerem ekslibrisów. Te walory osobiste zjednywały mu powszechną sympatię i szacunek.

W przemówieniach pożegnalnych poświęconych pamięci zmarłego narysowano Jego sylwetkę, nieprzeciętną osobowość, wszechstronność zainteresowań i dokonań.

Nad trumną zmarłego przemawiali mecenas Władysław Siła-Nowicki oraz niżej podpisany. Odszedł od nas człowiek głęboko wierzący, żarliwy patriota, prawdziwy humanista, wybitny i godny reprezentant zawodu. Pozostanie na zawsze w pamięci przyjaciół, kolegów, wszystkich, z którymi współpracował, wszystkich, którzy go znali i cenili.

Cześć Jego pamięci.

Zbigniew Jędrzejewski

Adwokat Bazyli Kobus 1907 - 1992

Dnia 13 maja 1992 r. zmarł członek Gdańskiej Izby Adwokackiej adw. Bazyli Kobus.

Adwokat Kobus urodził się 26 kwietnia 1907 r. we wsi Zkirogi, pow. Kobyńskiego, woj. Brześć nad Bugiem. Po ukończeniu w 1928 r. Gimnazjum w Brześciu, rozpoczął na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie studia prawnicze, które ukończył w 1933 r. W marcu 1934 r. rozpoczął

w Brześciu aplikację sądową, pracując jednocześnie zarobkowo od 1935 r. jako kierownik sekretariatu sądowego. W maju 1937 r. złożył egzamin sędziowski, a w listopadzie tegoż roku mianowany został asesorem sądowym i rozpoczął pracę zawodową w Sądzie Grodzkim w Suwałkach. W maju 1938 r. został przeniesiony do Porozowa na stanowisko sędziego i kierownika Sądu Grodzkiego. Po roku pracy